

CRvB 25 september 1991, AWW 1990/219.

Betrokkene heeft op 4 september 1989, naar aanleiding van uitspraken van de CRvB over weduwnaarspensioen, een aanvraag voor AWW ingediend. Betrokkene is op 9 september 1987 65 jaar geworden. Het door de SVB gehanteerde beleid wanneer sprake is van 'bijzondere hardheid' kan worden toegepast.

1 Ontstaan en loop van het geding

Eiser heeft hoger beroep ingesteld tegen een door de Raad van Beroep te G onder dagtekening 29 juni 1990 tussen partijen gegeven uitspraak. Bij Beschikking van 10 juli 1991 van de voorzitter van de Raad is het hoger beroep ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen deze beschikking verzet ingesteld op de in het verzetschrift vermelde gronden.

2 Motivering

Bij de bestreden beslissing heeft gedaagde geweigerd aan eiser, die daartoe op 4 september 1989 een aanvraag had ingediend in verband met het overlijden van zijn echtgenote op 13 september 1969, een pensioen krachtens de AWW toe te kennen, aangezien eiser op 9 september 1987 de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt. Gedaagde heeft daarbij onder meer overwogen geen aanleiding te zien om gebruik te maken van zijn bevoegdheid als bedoeld in art. 25, vijfde lid, AWW om een pensioen toe te kennen, uitgaande van een eerder tijdstip dan ,n jaar voor de datum van de uitspraak. De eerste rechter heeft het door eiser tegen die beslissing ingestelde beroep ongegrond verklaard voor zover eiser AWW-pensioen gevorderd heeft voor 23 december 1984.

De Raad komt, evenals zijn voorzitter in diens - thans weliswaar vervallen beschikking, tot het oordeel dat de overwegingen van de eerste rechter in de aangevallen uitspraak in overeenstemming zijn met de zienswijze van de Raad, neergelegd in een aantal uitspraken van de Raad van 30 januari 1991, waaronder die in het geding AWW 1989/30, gepubliceerd in AB 1991,264. Eiser heeft in zijn verzetschrift aangevoerd dat hij toen het weduwnaarsgeld aan weduwnaars werd gegeven, nog geen 65 jaar was, dat hij dat pas 4 maanden later werd en dat hij recht heeft op die vier maanden. De Raad overweegt - ter voorlichting van eiser - het volgende. Eiser heeft naar aanleiding van de uitspraken van de Raad van 7 december 1988, AWW 1987/17 en 46 - gepubliceerd in RSV 1989/67, de laatste ook in AB 1989, 10 - Op 4 september 1989 een aanvraag voor een pensioen krachtens de AWW ingediend.

Op grond van art. 25, derde lid, AWW wordt een pensioen toegekend vanaf ,n jaar voor de eerste dag der maand, waarin de aanvraag werd ingediend. Op dat moment - 1 september 1988 - was eiser 65 jaar en kwam hij op grond van art. 27, tweede lid, van de AVVW niet meer in aanmerking voor een AWW pensioen.

Van deze eis van maximaal een jaar terugwerkende kracht kan in bijzondere gevallen worden afgeweken. Gedaagde heeft blijkens de bestreden beslissing afgezien van een verdergaande terugwerkende kracht dan ,n jaar. De eerste rechter heeft geoordeeld dat de redenen die ertoe hebben geleid dat aanvragen niet meteen na het overlijden van de echtgenote c.q. niet binnen ,n jaar na 23 december 1984 - de datum waarop aan artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

(IVBPR) rechtstreekse werking niet meer kan worden ontzegd - zijn gedaan, excusabel zijn en een bijzonder geval in de zin van art. 25, derde lid van de AWW opleveren en heeft de bestreden beslissing vernietigd en gedaagde opgedragen een nadere beslissing te nemen.

De Raad deelt te dien aanzien het oordeel van de eerste rechter. Gedaagde heeft inmiddels, ter uitvoering van de uitspraken van de Raad van 30 januari 1991, een beleid ontwikkeld ten aanzien van de vraag in welke situatie sprake is van 'bijzondere hardheid'. Eiser heeft, naar ter rechtzitting van de raad door de gemachtigde van gedaagde is medegedeeld, een vragenformulier met bijbehorende toelichting over het beleid van gedaagde ontvangen. Aan de hand van de door eiser te verstrekken gegevens zal worden nagegaan of eiser in aanmerking komt voor een toekenning van een AWW-pensioen met een verdergaande terugwerkende kracht dan één jaar. Zoals hiervoor reeds is opgemerkt, zal de eventueel te verlenen terugwerkende kracht niet verder gaan dan tot 23 december 1984 en zal een eventueel toe te kennen pensioen in ieder geval dienen te worden ingetrokken met ingang van 1 september 1987, de eerste dag van de maand waarin eiser 65 jaar werd. Gedaagde zal na ontvangst van het vragenformulier een nieuwe beslissing nemen, waartegen eiser, indien hij het met die beslissing niet eens is, desgewenst opnieuw beroep kan instellen. Op grond van het voorgaande moet worden beslist als volgt.

3. Beslissing

De Centrale Raad van Beroep, Verklaart het hoger beroep ongegrond.